

ÎNCHEIERE

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Iulia Sîrcu
Ion Druță, Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Firma de Producție și Comerț “Drancor” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Firma de Producție și Comerț “Drancor” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Biroul Vamal Chișinău, casată hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 13 iunie 2017 și pronunțată o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

La 27 decembrie 2016 Firma de Producție și Comerț “Drancor” Societate cu Răspundere Limitată (FPC “Drancor” SRL), a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că la 03 octombrie 2016, a importat din Ucraina materie primă semifabricat proteic de grăsime, semisolid cu conținutul de grăsime vegetală totală de 50 % în substanța uscată, cu 100% de înlocuire a grăsimii din lapte, fapt ce se confirmă prin declarația vamală nr.3029I64272 din 03 octombrie 2016.

Mai indică că, materia primă dată a fost importată de reclamant în scopul prelucrării și obținerii produsului proteic de grăsime “Ruschii Clasiceschii” cu

conținutul de grăsime vegetală totală de 50 % în substanță uscată, destinat exportului ulterior în Federația Rusă.

Susține că, pentru exportul acestui produs în conformitate cu condițiile de livrare a mărfurilor, pentru țările CSI, Biroul Vamal eliberează certificatul de origine CT 1, astfel, potrivit art. 11 lit. r) din Codul Vamal al RM organul vamal gestionează sistemul de certificare a originii, în cazurile stabilite de Guvern, inclusiv certifică originea mărfurilor și eliberează contra plată certificate de origine la exportul mărfurilor, iar în corespundere cu art.23 alin.(4) al Legii cu privire la tariful vamal la certificarea originii mărfii exportate, organul vamal este în drept să solicite de la agentul economic documentele necesare, inclusiv privind expertiza, care justifică și demonstrează originea mărfii și să efectueze, după caz, expertiza originii mărfii.

Reclamantul mai menționează că, în scopul obținerii certificatului de origine de forma CT 1 la produsul nominalizat, la data de 20 septembrie 2016, a depus la Biroul Vamal Chișinău o cerere privind determinarea țării de origine a produsului finit din Republica Moldova, ca pe viitor acesta să poată fi exportat în străinătate.

Afirmă că, la 10 octombrie 2016, prin răspunsul nr.5970, Biroul Vamal Chișinău a informat FPC "Drancor" SRL despre faptul că, în scopul obținerii acestui certificat de origine CT 1, este necesar de a fi prezentate suplimentar încă careva acte ce ar confirma toate etapele procesului tehnologic de producție, precum și necesitatea prelevării mostrelor pentru testarea în laboratorul Serviciului Vamal.

FPC "Drancor" SRL indică că toate actele solicitate de către Biroul Vamal Chișinău au fost prezentate secției originii mărfurilor a Biroului Vamal Chișinău.

Mai indică reclamantul că la 02 noiembrie 2016, la solicitarea Biroului Vamal Chișinău a mai importat suplimentar 100 kg de materie primă semifabricat proteic de grăsime, semisolid cu conținutul de grăsime vegetală totală de 50% în substanța uscată, cu 100% de înlocuire a grăsimii din lapte, fapt ce se confirmă prin declarația vamală nr.3029I72781, anume în scopul prelevării mostrelor de către organul vamal. Astfel, la aceeași dată de către Biroul Vamal Chișinău au fost prelevate mostre întru identificarea poziției tarifare a acestui produs, fapt confirmat prin procesul verbal nr.9029I72781 din 02 noiembrie 2016.

Mai mult ca atât reiterează că, la procesul de prelucrare a materiei prime a acestui produs a asistat și o comisie mixtă compusă din reprezentanții Biroului Vamal Chișinău, ca concluzie, de către FPC „Drancor” SRL au fost îndeplinite toate cerințele solicitate și invocate de către Biroul Vamal Chișinău fără careva abateri.

Puntează că, drept probă veridică și incontestabilă a fost prezentat Biroului Vamal Chișinău și raportul de expertiză nr.0387956 din 04 octombrie 2016 efectuat de către Camera de Comerț și Industrie a RM, care cu certitudine a confirmat faptul prelucrării suficiente a materiei prime nominalizate în context.

În speță, reclamantul FPC „Drancor” SRL consideră că Biroul Vamal Chișinău nu are temeiuri legale de a refuza eliberarea certificatului de origine CT

1 pentru produsul enunțat, or produsul obținut de FPC „Drancor” SRL se încadrează în criteriile de origine prevăzute de Regulile de determinare a țării de origine a mărfurilor, aprobate prin decizia Consiliului Șefilor de Guvern din CSI din 20 noiembrie 2011.

Menționează FPC „Drancor” SRL că în scopul soluționării extrajudiciare a prezentului litigiu, la 17 noiembrie 2016 a depus la Serviciul Vamal al RM cererea prealabilă nr. 24765 prin care a solicitat eliberarea certificatului de origine CT 1 pentru produsul Proteic de grăsime „Ruschii Clasiceschii” cu conținutul de grăsime vegetală totală 50% în substanța uscată obținut prin prelucrarea semifabricatului proteic de grăsime, semisolid cu conținutul de grăsime vegetală totală 50% în substanța uscată, cu 100% de înlocuire a grăsimii din lapte în scopul exportării acestui produs în Federația Rusă.

Astfel, prin răspunsul nr.6962 din 30 noiembrie 2016, recepționat, la 06 decembrie 2016, Biroul Vamal Chișinău a informat reclamantul despre refuzul eliberării certificatului solicitat.

Consideră FPC „Drancor” SRL că acțiunile Biroului Vamal Chișinău sunt ilegale.

Cere FPC „Drancor” SRL obligarea Biroului Vamal Chișinău de a elibera certificatul de origine CT 1 pentru produsul proteic de grăsime „Ruschii Clasiceschii” cu conținutul de grăsime vegetală totală 50% în substanță uscată.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Central din 13 iunie 2017, cererea de chemare în judecată înaintată de FPC „Drancor” SRL împotriva Biroului Vamal Centru privind obligarea eliberării certificatului de origine CT 1 pentru produsul proteic de grăsime „Ruschii Clasiceschii” cu conținutul de grăsime vegetală totală 50% în substanță uscată a fost admisă. (f.d. 38, 42-45).

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a concluzionat că cerințele invocate în cererea de chemare în judecată se încadrează în prevederile legii iar reclamantul a prezentat probe concludente și pertinente care să pună la bază admiterea cererii de chemare în judecată .

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 19 iunie 2017, Biroul Vamal Centru a contestat-o cu apel, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca fiind nefondată.

În motivarea apelului a indicat că prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, iar concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, fiind încălcate și aplicate eronat normele de drept.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2017, a fost admis apelul declarat de Biroul Vamal Chișinău, casată hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Central din 13 iunie 2017 și pronunțată o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată înaintată de FPC „Drancor” SRL împotriva Biroului Vamal Chișinău privind obligarea eliberării certificatului de origine CT 1 pentru produsul proteic de grăsime “Ruschii Clasiceschii” cu conținutul de grăsime vegetală totală 50% în substanță uscată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță nu a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, nu a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și incorect a interpretat normele de drept material, în consecință adoptând o hotărâre neîntemeiată.

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 18 ianuarie 2018, FPC „Drancor” SRL, a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2017 și menținerea hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Central din 13 iunie 2017.

Instanța de recurs constată că la 12 decembrie 2017 Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei motivate din 22 noiembrie 2017 (f.d. 131).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat la 18 ianuarie 2018 împotriva deciziei instanței de apel din 22 noiembrie 2017, în termen.

În motivarea recursului FPC „Drancor” SRL, a indicat că, consideră decizia instanței de apel, neîntemeiată, ilegală, contrară circumstanțelor de fapt ale pricinii și emisă în rezultatul examinării arbitrare a materialelor cauzei.

Suține că, decizia instanței de apel este neîntemeiată și deoarece la emiterea acesteia instanța de apel a considerat în mod eronat că raportul de expertiză nr. 91 din 09 noiembrie 2016 efectuat de către laboratorul Serviciului Vamal prevalează asupra Raportului de expertiză efectuat de către o instituție independentă și anume Camera de Comerț și Industrie a Republicii Moldova.

A mai indicat că astfel este inadmisibil de a considera ca probă pertinentă și concludentă un raport de încercări efectuat însăși de către o parte în proces, în detrimentul unui raport de expertiză a unei instituții terțe independente.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 09 februarie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Biroul Vamal Centru nu și-a exercitat dreptul respectiv și nu a depus referință.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, menționează că, FPC „Drancor” SRL în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare a recursului prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor. În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de FPC „Drancor” SRL, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Firma de Producție și Comerț “Drancor” Societate cu Răspundere Limitată, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Iulia Sîrcu

judecători

Ion Druță

Galina Stratulat